

Posudek vedoucího diplomové práce

Studijní program: **Politologie**

Studijní obor: **Politologie**

Akademický rok: **2014/2015**

Název práce: **Participace 2.0: Přispívá internet k občanské angažovanosti Čechů?**

Řešitel: **Bc. Kateřina Šrámková**

Vedoucí práce: **doc. PhDr. Karel Müller, Ph.D.**

Oponent: **Mgr. Kamil Fleissner**

	Hlediska	Stupeň hodnocení
1.	Stupeň splnění cíle práce	1
2.	Logická stavba práce	1
3.	Práce s literaturou, citace	2
4.	Adekvátnost použitých metod	1
5.	Hloubka analýzy ve vztahu k tématu	2
6.	Vlastní přístup k řešení	1
7.	Formální úprava práce	2
8.	Jazyková a stylistická úprava práce	2

Konkrétní připomínky a dotazy k práci:

Předkládaná práce se zabývá výzkumem vlivu internetu a sociálních sítí na občanskou participaci. Práci považuji za velmi dobrou až výbornou, práce je logicky strukturována, její poznávací základna je nadprůměrná. Práce nevykazuje závažnější nedostatky v odkazování. Velmi oceňuji vyváženost teoretické a empirické části i jejich poměrně organické propojení, což nebývá u studentských prací samozřejmé. Je výborné, že Katka zpracovala vlastní dotazníkové šetření, které je zpracováno pomocí poučeně připravené kvantitativní analýzy. Je třeba také ocenit, že zároveň si je vědoma poznávacích omezení i metodologických limitů svého přístupu, které věcně a otevřeně přiznává a diskutuje. O docela spolehlivé validitě výsledků jejího šetření i oprávněnosti jejich interpretace svědčí to, že její výsledky odpovídají podobným šetřením, které byly provedeny v konkrétních západoevropských zemích. Pokud bych měl něco vytknout, zmínil bych, že na můj vkus je teoretická část práce příliš nominálně definičně zaměřena (na definování pojmů), a to jak argumentačně, tak i svojí kritikou na nedostatečné vydefinování pojmů. Je zřejmé, že zkoumané fenomény se jednoznačným definicím vzpírají, což mohlo být autorkou střízlivěji reflektováno. Jasně vydefinování pojmů sice umožňuje jednoznačnější výsledky kvantitativně zaměřených šetření, to však ještě neznamená, že tato šetření nám dávají jednoznačnější porozumění zkoumaným jevům. Spíše je asi třeba se pokoušet o kombinaci výzkumných metod a kvantitativní výzkum doplňovat také výzkumem kvalitativním. Dalším negativem DP je také skutečnost, že Katka – kromě Vráblíkové – přehlídí sice skromnou, ale existující domácí produkci k otázkám občanské participace a sociálních sítí (v seznamu literatury jsem sice našel odkaz na Petru Rakušanovou, v textu jsem však na práci s tímto zdrojem nikde nenarazil, což by nemělo být). Není pravda, jak práce předpokládá, že odborná diskuse i bádání k tomu tématu v Česku téměř zcela absentuje (viz například doktorand naší katedry Roland Kyska, který se tomuto tématu již více let věnuje). Nejde o nic zásadního, ale tato neřest, která není neobvyklá také u etablovaných výzkumníků, pak vede k jisté torzovitosti a nahodilosti místního badatelského diskursu. Také po formální stránce DP vykazuje určité vady. Jistě se Katce mohlo podařit redukovat počet překlepů a chyb i kostrbatých formulací, v některých pasážích práce působí, že je šita horkou jednou, občas jsem narazil i na inkonsistenci v odkazování. Asi to chtělo PD na chvíli "dát k ledu" a posílit tak autokorekční kapacitu autorky. To nic nemění na tom, že Katka odvedla skvělou práci. Prokázala vynikající analytické i argumentačně syntetické dovednosti, příkladnou orientaci v problému i výbornou orientaci v zahraniční literatuře.. Do rozpravy bych navrhoval následující otázku. Katka předkládá a později v DP dokládá jakousi neutrální hypotézu (normalizační), která předpokládá, že internet vlastně není revoluční participační nástroj, ale spíše působí po linii starších médií. Má sice značný mobilizační potenciál, ten však nedokáže efektivněji přetavit v konstruktivní kolektivní jednání. Mnozí se však domnívají (například V. Bělohradský se k tomuto tématu v poslední době v českých médiích častěji

vyjadřuje – k dohledání na youtube), že internet představuje vážné narušování veřejného diskursu (Bělohradský dokonce nazývá sociální sítě „útěkem od veřejnosti“, a veřejností myslí veřejnost jako prostor debaty, nikoli jako součty soukromých mínění, které přinášejí agentury výzkumu veřejného mínění), když poukazuje na to, že internet vede pouze k segmentaci sítí a komunit vzájemně se potvrzujících a uzavírajících spíše, než k podněcování a kultivaci argumentačně založené diskusi; a nehledě na takové aktivity jakými jsou trollování, hackování, organizovaný zločin apod. Moje otázky tedy zní. Poskytuje váš výzkum nějaké poznatky pro interpretaci, že sociální sítě nejsou „útěkem od veřejnosti“. A jaké možnosti podle vás mají liberální společnosti k dispozici, aby učinily sociální sítě bezpečným nebo snad i užitečným nástrojem veřejné debaty?

Závěr: Diplomovou práci **doporučuji k obhajobě.**

Navrhovaná výsledná klasifikace práce: **1**

Datum: 21. 08. 2015

doc. PhDr. Karel Müller, Ph.D.
vedoucí práce